

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 1589/2022
07.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Александра Јовановић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Иво Лола Рибар“ из Новог Сада, коју заступа Градско правобранилаштво града Новог Сада, ради исплате накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 222/22 од 02.02.2022. године, у седници одржаној 07.07.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 222/22 од 02.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1143/21 од 17.11.2021. године, усвојен је тужбени захтев тужилаца и обавезана је тужена да тужиљи АА за период од 01.02.2018. године до 31.01.2021. године, тужиоцу ББ за период од 01.02.2018. године до 30.09.2020. године и тужиљи ВВ за период од 01.03.2018. године до 28.02.2020. године, на име накнаде трошкова за исхрану у току рада и на име накнаде трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора, исплати новчане износе наведене у изреци пресуде са затезном каматом почев од 09.02.2021. године до исплате и на име обрачунате затезне камате до 08.02.2021. године, износе наведене у изреци пресуде. Обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 154.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Тужиоци су ослобођени обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 222/22 од 02.02.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против наведене другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 441. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20) Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, у овој врсти спорова дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овој парници тужиоци су тражили исплату на име накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, при чему вредност предмета спора за тужиљу АА представља износ од 166.091,74 динара, за тужиоца ББ износ од 175.203,06 динара и за тужиљу ВВ износ од 172.333,10 динара .

У конкретном случају се не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (када је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, нити је ревизија поднета на основу члана 404. истог закона. Вредност предмета спора побијеног дела правноснаже пресуде у односу на сваког од тужилаца, који нису јединствени супарничари у смислу члана 210. ЗПП, рачуна се посебно у односу на сваког од њих, па како појединачно тражене вредности главног захтева очигледно не прелазе динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд оценио да ревизија тужене није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић